

Royal Co., Ltd, Freetrend Industrial Ltd. și societatea sa afiliată Freetrend Industrial A (Vietnam) Co., Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd., General Shoes Ltd., Golden Star Co., Ltd., Golden Top Company Co., Ltd., Kingmaker Footwear Co., Ltd, Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd., și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14.

- 2) Regimul de prescripție prevăzut la articolul 221 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2000, se aplică perceperii taxelor antidumping instituite prin regulamentele de punere în aplicare menționate la punctul 1 din dispozitivul prezentei hotărâri.

(¹) JO C 38, 6.2.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 iunie 2019 — Republica Austria/Republica Federală Germania

(Cauza C-591/17) (¹)

(Néndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 18, 34, 56 și 92 TFUE — Reglementare a unui stat membru care prevede o taxă de utilizare a infrastructurii pentru autoturisme — Situație în care proprietarii vehiculelor înmatriculate în acest stat membru beneficiază de o scutire de taxa pe autovehicule într-un quantum care corespunde respectivei taxe de utilizare a infrastructurii)

(2019/C 270/04)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Austria (reprezentanți: G. Hesse, J. Schmoll și C. Drexel, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și S. Eisenberg, agenți, asistați de C. Hillgruber, Rechtsanwalt)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: J. Langer, J.M. Hoogveld și M. Bulterman, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Danemarcei (reprezentanți: Nymann-Lindgren și M. Wolff, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin introducerea taxei de utilizare a infrastructurii pentru autoturisme și prin prevederea simultană a unei scutiri de taxa pe autovehicule într-un quantum cel puțin echivalent cu cel al taxei de utilizare a infrastructurii plătite, în favoarea proprietarilor de vehicule înmatriculate în Germania, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 18, 34, 56 și 92 TFUE.
- 2) Respinge în rest acțiunea.

- 3) Obligă Republica Federală Germania la plata a trei sferturi din cheltuielile de judecată efectuate de Republica Austria și la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.
- 4) Republica Austria suportă un sfert din propriile cheltuieli de judecată.
- 5) Regatul Țărilor de Jos și Regatul Danemarcei suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 402, 27.11.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta förvaltningsdomstolen — Suedia) — Skatteverket/Memira Holding AB

(Cauza C-607/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Impozit pe profit — Grup de societăți — Libertatea de stabilire — Deducere a pierderilor înregistrate de o filială nerezidentă — Noțiunea de „pierderi definitive” — Fuziune prin absorbție a filialei de către societatea-mamă — Legislație a statului de reședință al filialei care nu acordă deducerea pierderilor în cadrul unei fuziuni decât în privința entității care le-a înregistrat)

(2019/C 270/05)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamantă și pârâtă: Skatteverket

Pârâtă și reclamantă: Memira Holding AB

Dispozitivul

- 1) În vederea aprecierii caracterului definitiv al pierderilor unei filiale nerezidente, în sensul punctului 55 din 13 decembrie 2005, Hotărârea Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763), împrejurarea că statul membru căruia îi aparține filiala nu permite transferul pierderilor unei societăți către o altă persoană impozabilă în caz de fuziune, în timp ce un astfel de transfer este prevăzut de statul membru căruia îi aparține societatea-mamă în caz de fuziune între societăți rezidente, nu este determinantă, cu excepția cazului în care societatea-mamă demonstrează că îi este imposibil să valorifice aceste pierderi asigurându-se, în special prin intermediul unei cesiuni, că ele sunt luate în considerare din punct de vedere fiscal de către un terț în contul exercițiilor viitoare.
- 2) În ipoteza în care împrejurarea menționată în prima întrebare ar deveni relevantă, nu prezintă importanță faptul că nu există în statul de reședință al filialei nicio altă entitate care ar fi putut deduce aceste pierderi în caz de fuziune dacă o astfel de fuziune ar fi fost autorizată.

(¹) JO C 5, 8.1.2018.
